

Jézus Szive Családfelajánlás

A SZOCIÁLIS MISSZIÓTÁRSULAT KIADÁSA

JÉZUS SZÍVE CSALÁDFELAJÁNLÁS

OKTATÁSOK, ELMÉLKEDÉSEK, IMÁDSÁGOK

P. Oer. O. S. B. munkája alapján,
saját kiadványaiból kiegészítve összeállította
és kiadja

A SZOCIÁLIS MISSZIÓTÁRSULAT

BUDAPEST, 1935
„LITURGIA". I., KRISZTINA KÖRUT 127

Nihil obstat.

Dr. Nicolaus Töttössy
censor dioecesanus.

Nr. 886/1935.

Imprimatur.

Srigonii, die 23. Martii 1935.

Dr. Julius Machovich
vicarius generalis.

A P. Sebastian v. Oer O. S. B.: Familienweihe an das heiligste Herz Jesu, (2. Aufl. Freiburg, 1919. Herder) c. munkából felhasznált részeket a tulajdonos és a kiadó engedélyével vettük át.

„Mindent

Jézus Szentséges Szívében

és

a Szentlélek Úristen

ereje által!"

(Nagy Szent Gertrud)

CSALÁDUNK:

.....

hitvese:

.....

és gyermekei:

.....

felajánlották magukat Jézus Szentséges Szívének

.....*19*....*évi*.....*hó*....*n.*

I. Bevezetés.

A család felajánlása
Jézus szentséges Szívének.

A háborús évek viharai mérhetetlen sok kincset pusztítottak el, a népek tengerének háborgó óceánja rengeteg értéket nyelt el örökre. Számtalan drága élet erejének teljében derékba tört, a boldog élet reménye s az alkotási vágy sokakban örökre meghiúsult. — De még szomorúbb az a csapás, amely az emberiséget legfőbb közkincseinek: az igazi műveltség és erkölcs szellemi javainak elvesztésével érte, mert ezek is áldozatul estek az egymás ellen ingerelt nemzetek és néptömegek gyűlöletének, féltékenységének.

Mi most új irányvonalakat keresünk szociális életünkben, szilárd megalapozást alapjaiban megrendült társadalmunk számára. De van-e

szükség arra, hogy a csődbejutott modern kultúra helyett egy mást, újabbat keressünk? Miért nem térünk inkább vissza a kereszténység 19 százados fejlődésben kiérett kultúrájához? Hiszen csakis a keresztény vallás örökké új alapigazságaiban találjuk meg a békét, a nyugalmat s az emberiség boldogságát!

Itt az idő ráeszmélni arra, hogy »Isten fiainak neveztetünk és azok is vagyunk«, mert Isten fiaivá tett bennünket annak a szeretete, »akit ő királlyá rendelt, Sion szent hegye királyává« és »akinek minden hatalom megadatott a mennyben és a földön«. Ő valóban király, a mi királyunk, aki azért jött, hogy tanúságot tegyen az igazságról: Jézus Krisztus, a világ Megváltója. — Ő uralkodjék rajtunk! Ő nyújtsa ki kormánypálcáját minden nép és nemzet fölé, s vezesse el őket békés megegyezésre! Szabadítsa ki Egyházát az alávaló szolgaságból, s állítsa föl országát: az igazság, jog és szeretet országát! Mert más hatalom nem segít a gonoszság erőszakos uralmával szemben, és »nem is adatott számunkra más név

az ég alatt; amelyben üdvözülnünk kellene«, mint »Jézus Krisztus, Isten egyszülött fia«.

Ez az értelme és célja annak a szózatnak, amelyet XIII. Leó pápa 1899. máj. 25-én az egész földkerekség püspökeihez intézett és amelyben az egész emberiséget ünnepélyesen felajánlotta Jézus Krisztus szentséges Szívének.

Azt mondta: »magunkat neki felajánlani, nem jelent mást. mint hogy meghódolunk előtte, és alávetjük neki magunkat«. Annyit jelent, hogy elismerjük uralmát, az ő példája, kívánsága és üdvös törvényei szerint élünk s országát az egész földön elterjesztjük.

De miért épen Jézus *Szívének* ajánljuk fel magunkat? Krisztus uralma a szeretet uralma: szeretet által akar rajtunk uralkodni, s szeretetből kell magunkat neki alávetnünk. De szeretetének trónusa, lelki életének székhelye, tevékenységének és szenvedésének műhelye az ő isteni Szíve, ő maga ez a Szív az ő végtelen szeretetével. Jézus élő testi szíve, az istenségtől áthatott emberi szív he-

lyettesíti az ő istenemberi személyét. Az ő szentséges Szíve jelképezi az összes erények foglalatát és példaképét. Benne látjuk az isteni szeretet lángoló tűzhelyét, az áldozati oltárt, amelyen az Isten Báránya föláldozta magát, s minden kegyelem forrását, amely kimeríthetetlen bőségben ömlik szét minden ember számára, és amelyről azt mondja a Szentírás: »Jöjjetek és merítsetek az üdvösség vizéből!«

Az eszétvesztett és észbontó világ azonban megveti ezt a frissvizű forrást és ciszternákat ás helyette magának, megrepedt vízvermeket, melyek csak a világ hiábavaló és hamis bölcseségének iszapos vizét tartalmazzák.

Ekkor jön XV. Benedek és új utat mutat, hogy jámbor elődjének, X. Pius pápának programmja szerint »mindent újjáalakítsunk Krisztusban.« Ez az új út a családok felajánlása Jézus isteni Szívének.

X. Pius már 1913-ban biztosította Chile püspökeit, hogy Isten bőséges kegyelemben részesíti az ország minden olyan családját, amelyik Jézus

szentséges Szívének ajánlja magát. XV. Benedek 1915. ápr. 27-én kelt döntvényében ezt kiterjesztette a földkerekség minden családjára, hogy — mint maga mondja, — »fölkeltse és szétárassza a családokban a krisztusi szellemet, és így az Úr Jézus iránt való szeretetet uralomra juttassa«.

A családon keresztül kell tehát vezetnie az útnak ahhoz, hogy az egész kereszténység alávesse magát az isteni Üdvözítő Szívének és uralmának. A család ugyanis, mint az emberiség sejtje és melegágya, a legjelentősebb szociális hatalom. A papság mellett ez a legszentebb és legáldásosabb intézmény. Reá bízta a Teremtő az emberiség jövőjét. Évezredeken keresztül háboritatlanul birtokolta a legszentebb természeti és isteni jogokat. Most azonban heves harc lángolt föl körülötte, vagy helyesebben ellene. Azok a hitetlen hatalmak ugyanis, amelyek meg akarták hóditani a családokat, csak uttörői azoknak, amelyek egyenesen kiirtására törnek. »Aki nincs velem, ellenem van«, mondja az Úr. Áll ez minden keresztény intézményre, de különösen a családra.

Vagy az lesz belőle, aminek lennie kell, vagy pedig elpusztul: mert megromlása egyúttal pusztulását is jelenti.

Az emberiségnek Isten törvényei szerinti szaporodása és az ifjú nemzedék nevelése az emberiség örök rendeltetésére, ez a két főfeladat, amit a Teremtő a családra bízott. Milyen magasztos hivatás! A Teremtő megosztja erejét a szülőkkel; az ő segítségükkel teremt új életeket, melyekben ők tovább élnek. Házassági hűségük gyümölcsének a nevelés által örök életet biztosítanak, de ezzel egyszersmind maguknak is mennyei jutalmat szereznek.

A keresztény család ellenségei és megrontói ellenben a házasélet boldogságát gyökerében akarják megmérgezni: az elválás, vadházasság és gyermekgyilkosság bűnével meghiúsítják a házasság eredeti célját. — A szülők tekintélyét a gyermekek és szolgálók engedetlensége aláássa, a vallásos meggyőződést az élvezethajhászat megmételyezi, és így a nevelés minden lesz, csak nem keresztény nevelés.

Megdöbbenünk a gondolattól, mi lesz szegény hazánkból. Hiszen a családdal együtt minden veszélybe jut, ami a hazát naggyá, erkölcsileg erőssé és boldoggá tette. Egyedül a család tudná a nemzet erejét újra talpra állítani s a gyilkos világháború sebeit végleg meggyógyítani. A család leromlásával és tönkrejutásával azonban — emberi számítás szerint és külön isteni beavatkozás nélkül — a kereszténységnek is el kell tűnnie a föld színéről. De hisz épen ezt akarják ellenségeink. XV. Benedek pápa azonban rámutat az Úr Jézus Szívére s joggal, mivel a korlátlan önzés és önkény uralmától csakis a szelíd, önzetlen és alázatos Szív követése tud bennünket megmenteni; ő az igazi föltétele a nemzet és az emberiség boldogságának.

A családért folytatott küzdelemben van szövetségesünk, még pedig hatalmas szövetségesünk, maga az Úr Krisztus. Szívén viseli a család ügyét: ez volt a legdrágább az ő Szívének már a földön is. Földi életének legnagyobb részét arra áldozta, hogy a családot megszentelje. S hogy a csa-

lád, az emberiség szentélye ne maradjon védelem nélkül, s mindig meghozza gyümölcsét, Krisztus a házasságot szentségi rangra emelte.

Erre emlékeztessen minket *a felajánlás az ő szentséges Szívének*. Bizonnyal nem ez az egyedüli eszköz arra, hogy a keresztény család fennmaradjon és megszentelődjék, azonban ez is nagyon hatásos eszköz ahhoz, hogy a család számára megnyerjük az Úr Jézus és az ő szentséges Anyja pártfogását. Hogyha XIII. Leó buzdítását követve a *Szent Család tiszteletét* ápoljuk, ez is hasonló, és ugyanolyan eredménnyel járó áhítatgyakorlat lesz. Sőt azáltal is, hogy Jézus Szívének ajánljuk családunkat, csak a Szent Család iránt való tiszteletünket fejezzük ki és tetézzük be. Ez a felajánlás ugyanis még határozottabban kifejezésre juttatja a Szent Család tiszteletének alapgondolatát és méginkább biztosítja számunkra az Úr Jézus tetszését. Hiszen azt mondotta Alacoque Szent Margitnak: »Megáldom azokat a házakat, amelyekben felállítják Szívem képét és tisztelik azt. Békességet adok az ilyen

családoknak. Szenvedéseikben vígasztalójuk leszek«. Ezekben a szavakban minden benne van: Jézus azt kívánja, hogy a család tisztelje az ő Szívét s ajánlja fel magát neki s egyben igéretet tesz azoknak, akik őt tisztelik s ezt a felajánlást elvégzik.

Hány ember szobáját díszíti a király vagy a kormányzó képe? Rendben van. De nem volna-e rút hálátlanság, ha ugyanakkor emberi tekintetből gyáván visszariadnánk attól, hogy házunkban a királyok királyának és szívünk királyának is helyet juttassunk?

A Szent Szív-ájtatossághoz *hármas igéretet* kötött az Úr Jézus: áldását adja az egész házra, biztosítja a családi békét, erőt és bátorságot ad a család tagjainak, hogy az Istentől rájuk bocsátott szenvedéseket lelkük üdvösségére türelemmel elviseljék.

Az első igéretben már benne van a másik kettő. Abban a házban ugyanis, amelyet az Úr megáldott, bizonnyal mindig béke és igaz boldogság fog lakozni. Hiszen Jézus Szíve egyrészt telve van irántunk szeretettel, másrészt *minden kegyelem for-*

rása: ezért megváltó szeretetének minden csodája az ő szentséges Szívéből buzog. De egyúttal *a béke és egyetértés kincsesháza*, s aki tiszteli, annak juttat belőle, annak bőségesen adja azt a békét, »amelyet a világ nem adhat«.

Ami a család életét megkeseríti és megnehezíti, sőt megmérgezi, ami a családtagokat elválasztja egymástól s elkergeti hazulról, az a veszekedés, harag és féltékenység. Ahol Jézus szelíd és alázatos szíve uralkodik, ott nincs viszály és békétlenség, vagy ha összekülönböznek is, hamar megbékélnek és megbocsátanak egymásnak.

Jézus Szíve *a mi példaképünk*. Ahol megtartják az ő parancsait, ott virágba szökkennek mindazok az erények, amelyek kellemessé teszik és előbbre viszik az emberi együttélést, ott állandó lesz a nagylelkű, alázatos érzület. Ő maga állítja oda Szívét a szelídség és alázat példaképe gyanánt, és azt mondja: »Tanuljatok tőlem!« Ezért imádkozzuk: »Tedd szívünket hasonlóvá Szívedhez!« Ha hozzá folyamodunk, hibáink és gyön-

geségeink lassankint eltűnnek. Tőle megtanuljuk azt is, hogyan kell egymás terhét viselnünk.

A keresztény család nagy és nehéz hivatását *az új nemzedék nevelését*, legjobban az isteni Szív iskolájában sajátíthatjuk el. A mindennapi élet megszentelése imádsággal és munkával, erkölcsi tisztaság és egyszerűség, mély érzésvilág, házassági hűség, nőiesség, gyermeki szeretet és tisztelet, engedelmesség, vidámság és egymás szeretetteljes elviselése: ezek a föltételei, hogy olyan embereket nevelhessünk, akik vallásukban örömet találnak, és akik szilárd jelleműek és boldogok lesznek. — Az a ház, melyben Jézus szeretete uralkodik, boldog ház, földi mennyország!

Milyen irígylésreméltók azok a gyermekek, akik ilyen otthonban nevelkednek! Akármilyen messze is sodorja őket az élet vihara, a szülői házban átélt boldog ifjúkorra való visszaemlékezés az üdvösség kikötője felé irányítja őket.

Ha a család igazán keresztény marad, ha sikerül a szív igazi kultúráját megőrizni, akkor megvan az alap,

melyből kiindulva a világ pusztává lett kultúráját a keresztény karitász szellemében újra fel lehet építeni, s amely alapon a nemzetek békés viszonya is újra helyreállítható lesz.

Ezért mondja XIII. Leó, hogy a Szent Szív-ájtatosság »a jövőbe vetett reményeink alapja«.

S ezért mondhatta a sok megpróbáltatáson átment békepápa, XV. Benedek: »A legnagyobb hála érzetével magasztaljuk Istent, hogy olyan csodálatos arányú elterjedtségnek örvend ma az az üdvös szokás, hogy a keresztény családokat Jézus szentséges Szívének ajánlják... Bárcsak minden keresztény család elvégezné ezt a felajánlást, s vállalná és megtartaná azokat a kötelezettségeket, melyek az ilyen felajánlásból folynak: akkor biztosítva volna az Úr Jézus *szociális királysága*«.

Bárcsak megvalósulna a Szentatya ezen kívánsága, s hazánkban és az egész világon minden katolikus családban, egy szívvel-lélekkel imádkoznák:

»Isteni Üdvözitőnk, ne feledd, hogy családunk a te szent Szívednek ajánlta magát! Óvd és védd azt, mint a te tulajdonodat! Amen.«

II. Mit tanít az Egyház Jézus szentséges Szívének tiszteletéről?

(Ketteler mainzi püspök pásztorleveleiből.)

1.

Ha Jézus emberségét tiszteljük és imádjuk, akár emberi lelkét, akár emberi testét, akár más valamely titkát választjuk tiszteletünk tárgyául, sohasem választjuk külön a lelkét a testétől vagy emberségét istenségétől, hanem tiszteletünk egész imádásraméltó személyére vonatkozik: az ő isteni személyében egyesült isteni és emberi természetére, magára Krisztusra, amint a valóságban mindörökre van, él és uralkodik. Ha tehát egyszer inkább az egyik, máskor meg a másik titkot tiszteljük Krisztusban, majd az örök isteni, majd az időben felvett emberi természetének

titkát, mindig osztatlanul ugyanaz az egész Krisztus a tárgya szeretetünknek, tiszteletünknek és imádásunknak. Aquinói Szent Tamás felhívja figyelmünket arra, hogy hasonló eset előfordul azokkal az emberekkel kapcsolatban is, akiket nagyrabecsülünk. Ha ugyanis kezet csókolunk nekik, ez a hódolatunk nemcsak ennek az egy tagjuknak, a kezüknek szól, hanem az egész embernek, egész személyiségüknek. Így vagyunk Jézus emberségének tiszteletével is, különösen szent teste tiszteletével. Tiszteletünk látható tárgya az ő emberi alakja, láthatatlan tárgya pedig szent lelke és istenségének teljessége.

2.

Jézus szentséges Szívén elsősorban Isten örök és végtelen szeretetét értjük, amint az Jézusban, az ő szent emberségében előttünk különösképen megjelenik.

Mikor Isten megígéri a zsidó népnek, hogy örök isteni szeretetével különös módon vele fog maradni, maga mondja, hogy ez a szeretet az ő szíve.

Miután Salamon befejezte a templomépítést, megjelent neki az Úr s így szólt hozzá: »Meghallgattam imádságodat s könyörgésedet, mellyel könyörögtél előttem s szentté tettem ezt a házat, melyet építettél, hogy oda helyezzem nevemet mindörökké s ott legyen szemem és szivem mindenkoron.« (Kir. III. 9, 3.)

Itt tehát Isten maga mondja, hogy örök isteni szeretete az ő szíve, épúgy, amint mindentudását az ő szemének nevezi. Örök szeretete jeléül pedig azt igéri a zsidóknak, hogy szívével köztük akar lakni a templomban, azaz, hogy ott különösképen fogja osztogatni szeretetének mérhetetlen gazdagságát.

3.

Jézus szentséges Szívén másodszor imádásraméltó emberi lelkét értjük, különösen lelke mélységét, mellyel minket oly túláradóan szeretett. A Szentírás az emberi léleknek azt a képességét, amellyel szeret, igen gyakran szívnek nevezi. Ebben az

értelemben mondja a Szentlélek: »Fiam, add nekem szívedet.« »Istenem, Te vagy szívem Istene és örök osztályrészem.« Ebben az értelemben mondja az Apostol is: »Kiáradott szívünkben az Isten szeretete az ő szent Lelke által«, és ebben az értelemben veszi az »Apostolok cselekedetei«, mikor elmondja, hogy a hívők közösségének egy szíve és egy lelke volt. Ebben az értelemben használja az isteni Üdvözítő is: »Szeresd a te uradat, Istenedet, teljes szívedből«, és másutt: »Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.«

Így sokszor szívről beszél az Üdvözítő, amikor tulajdonképen a szeretetről és általában az akaratról kíván szólni.

De az isteni Mester még sokkal határozottabb utasítást is adott arra, hogy az ő szeretetét szívében tiszteljük, mikor így szólt: »Vegyétek magatokra az én igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű.« A szelídség és alázat azonban lelki tulajdonságok, így tehát ezen a helyen, mikor szívet mond, nem a testi szívre gondol az Üdvözítő, ha-

nem a kegyelemben gazdag emberi lélekre.

Ha tehát Jézus Szívét tiszteljük, akkor másodsorban imádásraméltó kegyelemmel teljes szeretetét tiszteljük, amely emberi lelkében székel minden ott található erénnyel egyetemben.

Jézus Szívében saját erényeink leglegfőbb példaképét tiszteljük.

4.

Harmadszor, Jézus Szíve alatt az ő megdicsőült emberi testének megdicsőült szívét értjük.

Amint Jézus istensége az ő legszentebb emberségében van közöttünk, mert az istenség az ő emberségében szállott le kegyesen mihozzánk, épúgy Jézus lelke is imádandó erényeivel és mérhetetlen szeretetével egyetemben csak szent testével együtt van közöttünk.

Ez a Szív a legszentebb edény, amelyben szentséges lelke lakozik. A kettő elválaszthatatlanul össze van

kapcsolva olyannyira, hogy maga Jézus nem lelkének, hanem testének és vérének élvezéséről beszél, amikor arról a bensőséges egyesülésről szól, amelyre a szentáldozásban akar lépni lelkünkkel: »Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, az bennem marad és én őbenne.« Az isteni Üdvözítő tehát szent testének élvezetétől teszi függővé, hogy mindabban a lelki és természetfölötti kegyelemben részesítsen bennünket, amit nekünk szánt.

Ezért Jézus Szíve maga is, mint túláradó szeretetének foglalata, csak testével együtt lehet a mienk, ennélfogva Jézus testi szíve úgy jelenik meg előttünk, mint szeretetének székhelye, mint az a látható szentségház, melyben isteni és emberi szeretete közöttünk lakozik.

5.

Ha már a megigazultak is »mint napok tündökölnek atyjuk házában«, mekkora dicsőségben tündökölhet Jézus megdicsőült embersége a mennyei

Atya hajlékában! Szent János, aki a szent város, az új Jeruzsálem képében látta a mennyországot, azt mondja: »És a városnak nincs szüksége sem a napra, sem a holdra, hogy abban világítsanak, mert Istennek fényessége világítja meg azt és szövétneke a Bárány.«

Igy hát Krisztus nemcsak itt a földön a világ világossága, hanem megdicsőült embersége az örökkévalóságban is fényforrás lesz, megvilágítja a megváltott világot. Ezt a megdicsőülést akkor nyerte el Jézus embersége, amikor sírjából dicsőségesen feltámadott. Ebben a dicsőségben él ő most a mennyben s ebben lakik köztünk láthatatlan módon az Oltáriszentségben. Testének ebben a megdicsőülésében szíve is részesült. Ha tehát az Oltáriszentségben rejtőző Jézus Szívét imádjuk, ez az imádás nem annak a megalázódott »szolgai alaknak« szól, melyben egykor a kereszten lándzsával átszúrták, hanem annak a csodálatos, megdicsőült Istenalkotta szent taberrákulumnak, amelyben Jézus szeretete folytonosan közöttünk lakozik.

6.

Jézus szentséges Szívének említésekor negyedszer arra a szívre is gondolhatunk, mely iránlunk való égő szeretetében oly mélyen megalázta magát, hogy szolgai alakot vett fel, s engedte, hogy érettünk lándzsával átszúrják; amely ott a kereszten megsebezve, vérének utolsó cseppjét hullatja értünk, mert szeret minket, s amely sebén keresztül megnyítja számunkra irgalmasságának feneketlen mélységét, s hívogat, hogy ott keressünk biztos menedéket minden testi-lelki szorongattatásunkban. Ha most már örökre le is tette alázatos szolgai alakját s felöltötte magára az Atya dicsőségének öltözetét, hozzánk, emberekhez mégis ebben a megalázott alakjában van a legközelebb. Többé ugyan már nem függ a kereszten, s nem időzik köztünk ebben az alakjában, azonban mégis a feszületet állítjuk magunk elé, és tisztelettel övezzük, mert hisz mi még a siralom völgyében keresztek közt élünk, és így kell kiérdemelnünk, hogy egykor részt vehessünk az ő dicsőségében.

Ugyanúgy teszünk szentséges Szívével is. Magunk elé állítjuk képekben és szobrokban, de nem úgy, ahogyan most a mennyországban szeretetének megdicsőült tabernákuluma, hanem úgy, amint a kereszten átdöfték és szenvedésében örök szeretetének mérhetetlen és számunkra megfoghatatlan kincseit kinyilvánította.

7.

Miután Jézus minden megbízatásának, melyet az Atyától kapott, eleget tett: az evangélium hirdetését befejezte, a világmegváltó áldozatot bemutatta, Egyházát megalapította s a legméltóságosabb Oltáriszentséget elrendelte, akkor, hogy utoljára és örökre megpecsételje szeretetét és a mi üdvösségünket, azt akarta, hogy szívét lándzsával átdöfjék.

Minden szentatya magasztalja Jézus átdöfött szívének ezt a titkát. Amint Isten Évát, az összes élők anyját, Ádám oldalcsontjából alkotta meg, úgy született meg az ő jegyese az Egyház, mindnyájunk anyja, a kereszten elhunyt második, mennyei

Ádámnak oldalából, s ennek jeléül ömlött ki onnan az a vér és víz, amely az újjászületésnek és Krisztus testének s vérének szentségét jelképezi. Ezek által épül az Egyház, ezek táplálják és fejlesztik tovább az Egyházat egészen végkifejlődéséig.

Istenünknek és Urunknak ez az átdöfött szíve forrása és emlékjele annak a nagy szeretetnek, amellyel minket és Egyházát szereti. Állandóan kitárt kapuja ez a kegyelmeknek. Végső és legbiztosabb menedékünk minden szükségünkben, legsúlyosabb nehézségünkben. Minden lélek és az egész Egyház itt talál segítséget, még ha másutt nem is volna többé segítség.

8.

Az a tisztelet és imádás, amellyel Istennek irántunk való szeretetét viszonozzuk, épen olyan, mint az a szeretet, melyet Isten irántunk mindig is mutatott.

Lényegében nem más, mint Isten örök szeretetének tisztelete. Szent János Isten egész lényegét egy szóban foglalja össze: »Isten maga a

szeretet, s aki a szeretetben marad, az Istenben marad és Isten őbenne.« Ha tehát mi majd az egyik, majd a másik isteni tulajdonságot tiszteljük és imádjuk, mennyire helyénvaló, hogy elsősorban szeretetét tegyük különös tiszteletünk tárgyává, hisz szeretetében nyilatkozik meg leginkább isteni lényege. Ennek köszönhetjük mindenünket: hogy vagyunk, hogy elhalmozott minket minden természetes és természetfölötti ajándékkal. Ezeket mind végtelen szeretetének mélységéből merítette. Csakis ennek a szeretetnek és a belőle fakadó irgalmasságnak köszönhetjük, hogy az Isten eltűr még minket és ezt a bűnös világot, és hogy ha bűnbe estünk, lehet még reményünk a bocsánatra és arra, hogy ismét Isten fiaivá s a mennyország örököseivé lehetünk.

Ezért szeretete a végső és egyedüli menedékünk a jelen élet viszontagságai közepette. Ez a szeretet biztosít arról, hogy a kereszténység sok áldása, melyet egyedül az ő szeretetének köszönhetünk, ugyancsak egyedül az ő szeretetéből a pokol minden erőfeszítése ellenére is fennmarad. Ezért

méltó és igazságos, hogy Istennek ezt az örök szeretetét különösképen elmélkedésünk tárgyává tegyük, tiszteljük és imádjuk.

9.

Krisztus embersége az a kapu, melyen keresztül visszajuthatunk az örök szeretethez, az örök igazsághoz, a mi mennyei Atyánkhoz, igazi otthonunkba és az igazi boldogsághoz. Csakis őáltala juthatunk el az Atyához. A karácsonyi prefáció gyönyörűen fejezi ki, mint vezet el minket Krisztus az Atyához. Azt mondja, azért lett emberré az Isten, hogy miközben őt látható módon megismerjük, örök, láthatatlan szeretetre ragadjon minket.

Krisztus így valóban az a titokzatos Jákob-létra lett, mely az eget és a földet összeköti s a földieket Isten örök és láthatatlan hajlékába felvezeti. Ennek a létrának legalsó foka Jézus testi megjelenése. Ebben az emberi testben és szolgai alakban lett számunkra láthatóvá s ereszkedett le mélyen közibénk, hogy minket ugyan-

ezen az úton fölsegítsen lelkéhez és istensége gazdag kincseihez.

Ebben az értelemben tiszteljük Krisztus átdöfött és megnyitott szívét is. Minél bensőségesebben, melegebben és kitartóbban tiszteljük, annál biztosabban bejutunk e függönyön keresztül isteni szeretetének szentélyébe.

10.

Alacoque Szent Margit mindazokat a kinyilatkoztatásokat, melyeket az Úr az ő szentséges Szívének tiszteletével járó kegyelmekről adott neki, a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt való imádkozás közben kapta.

Miként azonban az ő életében a legméltóságosabb Oltáriszentség és Jézus Szíve elválaszthatatlanok voltak, épúgy az Egyház is egymás mellé rendelte őket az ünnepek sorában. Három ünnep sorakozik egymás mellé, melyek mindegyike igen benső kölcsönhatásban van egymással.

Először pünkösd ünnepét üljük meg. Akkor vesszük az igazság és szeretet Lelkét, mely megtanít és emlékeztet bennünket mindarra, amit ne-

künk Jézus mondott és adott. Az ő különös megvilágosítása nélkül nem értenénk meg az isteni szeretet ama mélységes titkait, melyek Jézusban megjelentek és az igazi viszontszeretetet is egyedül ő önti a mi szívünkbe.

Aztán jön Úrnapja. Annak a nagy titoknak ünnepe, melyben az Úr, miként a Szentírás mondja, szeretete »minden csodájának emlékjelét« állította. Aquinói Szent Tamás kifejezetten állítja, hogy azért van az Úrnap pünkösd után, mert a Szentlélek nélkül ezt a nagy titkot értelmünkkel meg sem tudnók közelíteni.

Végül Úrnapjához csatlakozik Jézus szent Szívének szép és kedves ünnepe. Ez bizonyos szempontból folytatása az Úrnapnak és egész figyelmünket arra a nagy igazságra irányítja, hogy Isten szeretetének egyik legnagyobb megnyilatkozása épen az Oltáriszentség, továbbá, hogy Jézus szentséges Szíve napról-napra közöttünk időzik a legméltóságosabb Oltáriszentségben, s belőle, mint a szeretet bővízű forrásából, szüntelen árad az isteni irgalmasság megszámláthatatlan jótéteménye, és végül, hogy

a legméltóságosabb Oltáriszentség minden kegyelmét az Úr Jézus szenvedésének és áldozatos halálának köszönhetjük.

11.

Különösképen azáltal tiszteljük Jézus szent Szívét, hogy egész életünket, minden gondolatunkat, szónkat és cselekedetünket ehhez a felajánláshoz szabjuk. Jézus intelme szerint szent Szívét mindenekelőtt azzal kell tisztelnünk, hogy szívünk szelídségben és alázatban hasonlóvá lesz az övéhez: »Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatosszívű.«

Ez áll minden más erényre is, különösen a tisztaság és az ártatlanság erényére. Milyen tisztának kell lennie annak a szívnek, mely Jézus végtelenül szent és tiszta Szívét őszintén és igazán akarja tisztelni!

Jézus szentséges Szívének tisztelete azáltal, hogy szükségképen azzal a komoly törekvéssel jár, hogy bensőleg hasonlóvá legyünk az Úr Jézushoz, Krisztus követésének egyik leghatásosabb eszközévé válik. Sőt teljes jog-

gal állíthatjuk, hogy Krisztus követésének legmagasabb foka ennek az ájtatosságnak lesz legszebb gyümölcse. Hiszen Szent Pál apostol is arra int, hogy úgy gondolkozzunk és érezzünk, mint Jézus, hogy életünk Krisztusban legyen elrejtve s hogy már ne mi éljünk, hanem Jézus éljen mibennünk.

III. Családfelajánlás.

A családfelajánlás szertartása.

A Szentszék legújabb rendeletei szerint, ha egy házat és a benne lakó családot a Szent Szívnek felajánlanak, a búcsúk elnyeréséhez szükséges, hogy ezt a felajánlást, hacsak lehet, pap végezze. A felajánlás a következőképen történik.

A család tagjai végezzenek közös szentáldozást. Áldozás előtt vagy után gyüljön össze az egész család egyik alkalmas szobában Jézus szentséges Szívének képe vagy szobra előtt. A pap megáldja a képet, röviden rámutat az ünnep jelentőségére s aztán elimádkozza a következő felajánló imádságot.

A legtöbb helyen azonban a családfelajánlást a család feje végzi a pap által előzetesen megáldott szobor vagy szentkép előtt.

A Szent Szív képének vagy szobrának megáldása.

V. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Sanctorum tuorum imagines sculpi aut pingi non reprobas, ut quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur, hanc, quaesumus, imaginem in honorem et memoriam Sacratissimi Cordis Unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi adaptatam benedicere + et santificare + digneris: at praesta, ut, quicumque coram illa Cor Sacratissimum Unigeniti Filii tui suppliciter colere et honorare studuerit, illius meritis et obtentu a te gratiam in praesenti et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

(Ultimo aspergat aqua benedicta.)

Magyarul:

V. Segedelmünk az Úr nevében vagyon.
F. Aki az eget és földet teremtette.
V. Az Úr legyen veletek.
F. És a te lelkeddel.

Könyörögjünk.

Mindenható örök Isten, aki nem ellenzed, hogy szenteidről szobrokat vagy képeket készítsünk, hogy valahányszor testi szemeinkkel rájuk tekintünk, mindannyiszor emlékezetünk lelki szemei elé idézzük cselekedeteiket, életszentségüket, és követésükre buzduljunk; kérünk, hogy ezt a Te egyszülött Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus szentséges Szívének tiszteletére és emlékezetére készült képet megáldani és megszentelni méltóztassál: és add, hogy aki előtte egyszülött Fiad szentséges Szívét buzgón, esedezve tiszteli és imádja, az Ő érdemeire és személyére való tekintettel a jelenben kegyelmet, a jövőben örök dicsőséget nyerjen Tőled. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

F. Amen.

(A végén meghinti szenteltvízzel.)

Családfelajánló imádság.

Jézus szentséges Szíve, / Te azt a kívánságodat fejezted ki Alacoque Margitnak, / hogy uralkodni akarsz a keresztény családokon. / Ezért mi most, hogy kedvedben járjunk, / összegyűltünk Te előtted / s ünnepélyesen elismerjük / királyi jogaidat családunk fölött. / Életünket ezentúl Tehozzád akarjuk igazítani / és azt akarjuk, / hogy virágozzanak családunkban azok az erények, / melyekért már a földön békességet ígértél. / Távol akarjuk tartani magunktól a világias szellemet, / melyet kárhoztattál. / Te uralkodjál értelmünkön hitünk egyszerűségében, / uralkodjál szívünkön is osztatlan szeretetben. / És hogy e szeretetláng csak Teérted égjen, / azért veszünk magunkhoz az Oltáriszentségben. /

Isteni Szent Szív, / légy a mi pártfogónk, / kik most együtt vagyunk. / Áldj meg minket minden szükségünkben; / őrizz meg a szorongattatástól, / szenteld meg örömeinket, / s fájdalmunkban légy hű vigasztalónk. / Ha pedig egyikünket az a

nagy baj érné, / hogy Téged megbántott, / ó Jézus Szíve, emlékeztesd arra, / hogy Te az őszinte bűnbánóhoz mindig kegyes és irgalmas vagy. / — És ha üt az elválás órája / s a halál gyászba borítja családunkat, / akkor mi valamennyien, / távozók és ittmaradók, / készségesen belenyugszunk abba, / amit Te öröktől fogva rendeltél. / Vigasztaljon akkor a gondolat, / hogy eljön még a nap, / mikor majd egész családunk együtt zengheti az égben / szünet nélkül a Te dicsőségedet / és magasztalhat Téged jótéteményeidért. /

Szűz Mária szeplőtelen Szíve / és Szent József pártfogónk / terjesszék eléd kegyesen felajánlásunkat, / és tartsák bennünk szüntelenül a mai nap emlékét, / életünknek minden napján. /

Éljen Jézusunknak, / a mi királyunknak és atyánknak Szíve! Amen.

X. Pius és XV. Benedek pápa a családfelajánlással kapcsolatban a következő búcsúkat engedélyezte:

1. A felajánlás napján 7 évi és hétszer negyvennapi búcsút nyer a család minden tagja, aki az ájtatosságon résztvesz.
2. Ugyanakkor teljes búcsút nyernek azok a családtagok, akik meggyónnak, megáldoznak és valamelyik templomban a Szentatya szándékára imádkoznak.
3. 300 napi búcsút nyer a család minden tagja, ha a felajánlást az évforduló napján a kép előtt megújítja.

Igéretek,

melyeket az Úr Jézus Alacoque Szent Margit Máriának tett azok számára, akik szentséges Szívét tisztelik.

1. Megadok nekik állapotukhoz szükséges minden kegyelmet.
2. Családjukban békességet szerzek.
3. Megvígasztalom őket szenvedéseikben.

4. Biztos menedékük leszek életükben, de főleg haláluk óráján.
5. Bő áldást árasztok minden vállalkozásukra.
6. A bűnösök Szívemben az irgalom forrására és kimeríthetetlen tengerére találnak.
7. A lanyha lelkeket újra buzgókká teszem.
8. A buzgó lelkeket nagy tökéletességre segítem.
9. A papoknak megadom a kegyelmet, hogy a legmegrögzöttebb szíveket is megindítsák.
10. Megáldom a házakat, melyekben Szívem képét elhelyezik és tiszteletben tartják.
11. Szívembe írom azok nevét, akik ezt az ájtatosságot terjesztik.
12. Hirdesd az egész világon: kegyelmi adományaim osztogatásában sem mértéket, sem határt nem szabok azok számára, akik ezeket a kincseket Szívemben keresik.

IV. Olvasmányok és elmélkedések.

1.

Olvasmány Izaiás prófétából. (12, 1—6.)

Hálát adok neked, Uram, mert haragudtál ugyan reám, de haragod megszünt és Te megvígasztaltál engem. Ime, az Isten az én szabadítóm: bízom én és nem félek, mert az Úr az én erőm és dicsérő énekem, és szabadítóm lett nekem. *Örömmel merítetek majd vizet a Szabadító forrásaiból* és mondjátok azon a napon: adjatok hálát az Úrnak, emlegessétek nevét, hirdessétek a népek között tetteit, emlékezzetek meg arról, hogy fölséges az Ő neve. Zengjetek éneket az Úrnak, mert nagy dolgot művelt,, hirdessétek ezt az egész földön. Ujjongj és mondj dícséretet, Sion lakossága, mert nagy közötted Izrael Szentje.

2.

Isten egyszülött Fia az Atya ölén rejtett forrásnak mondható. De előtört és megnyílt ez a forrás akkor, amidőn a Fiúisten emberré lett. Értünk nyílt meg ez a forrás, a könyörület forrása, hogy lemossa bűneinket és megtisztítsa szívünket minden szennytől.

Megnyílt tehát számunkra a forrás. Mosakodjunk meg ezért az irgalomnak e vízében. Ebben a forrásban mosakodott meg Dávid is, miután ráeszmélt nagy bűnére s bánatkönnyeket hullatva visszatért Istenéhez. Ezt a forrást kereste, mikor így énekelt: »Add vissza nékem az üdv örömét és fejedelmi lélekkel erősíts meg engem.« Ebben a forrásban fürdette meg lelkét Mária Magdolna, aki azelőtt hírhedt bűnös volt, később azonban a bűnbánat könnyeivel lemosta lelkéről a bűn szennyét, és életének gyökeres megváltoztatásával mindent jóvátett. Ebben az irgalomforrásban mosta le Szent Péter is hármas tagadásának vétkét, »mert keservesen sirt«. A könyörület eme forrásában

mosta tisztára magát a jobb lator is a keresztfán, akinek megadatott a kegyelem, hogy élete végén, a halál színe előtt beismerte bűnös voltát, megbánta bűneit és megtisztult.

Minthogy látjuk, milyen sok és nagy bűnös tisztult meg már Jézus szentséges Szívének kegyelmi forrásában, nem érezzük-e, hogy nekünk is az irgalomnak e forrásához kell menekülnünk? Még akkor is fel kellene kutatnunk, ha el volna zárva előlünk. De most nyítva áll előttünk s mi mégsem akarjuk észrevenni? Mégis érzéketlenül akarunk elmenni mellette? Nézzünk csak körül a hit szemével a világban! Gondoljunk arra, hogy milyen sok bűnös tisztul meg ebben a forrásban, a töredelem könnyeit hullatva éjjel-nappal. Hányan térnek vissza a sötétségből a világosságra, a bűnök szennyéből a lelki tisztaságra! Meneküljünk ki velük együtt mi is a bűn sötét halálországából és járuljunk az élet forrásához! Ezért adta kegyelmét az Üdvözítő, aki él és uralkodik mindörökké. Amen.

(B. Sauter O. S. B.)

3.

Olvasmány Szent János evangéliumából. (19, 25—35.)

Jézus keresztje mellett pedig ott állt az Ő anyja és anyjának nővére, Mária, Kleofás felesége és Mária Magdolna. Midőn tehát Jézus látta, hogy anyja és a tanítvány, akit szeretett, ott állanak, mondá anyjának: Asszony, ime a Te Fiad! Azután mondá a tanítványnak: Ime a te Anyád! És attól az órától fogva a tanítvány magához vette őt. Azután, mivel Jézus tudta, hogy minden be van végezve, hogy beteljesedjék az Irás, így szólt: Szomjúhozom! Ott állt pedig egy edény telve ecettel. Azok tehát egy ecettel megtöltött szivacsot izsópszárra tűzve, szájához nyujtották. Amint erre Jézus az ecetet magához vette, mondá: Beteljesedett! És meghajtva fejét, kiadta lelkét. A zsidók erre (minthogy készületnap volt), hogy a testek szombaton a kereszten ne maradjanak (mert ez a szombat nagy nap volt), kérték Pilátust, hogy törjék meg lábszáraikat és vegyék le őket. Odamentek tehát a katonák és

az elsőnek csakugyan megtörték lábszárait és a másiknak is, aki vele meg volt feszítve, de mikor Jézushoz értek, amint látták hogy már meg van halva, nem törték meg lábszárait, hanem *a katonák egyike lándzsával megnyitotta oldalát, és azonnal vér és víz jött ki belőle.*

4.

A Jézus oldalából kiömlő vérnek és víznek mélyebb és titkosabb értelme az *Egyház megszületése.* Ennek a titoknak megvan az előképe is: Isten Ádám oldalcsontjából alkotta Évát. Miként Éva, a »lelkileg halottak anyja«, az alvó Ádám oldalából jött létre, úgy született meg az Anyaszentegyház is, az »élők anyja«, a kereszten elhunyt második Ádámnak, Jézus Krisztusnak az oldalából.

Az az istenségtől átjárt vér és víz a Szentlélek által megtermékenyített keresztvízet és a Lélek tüzétől izzó Oltáriszentséget jelképezi. Mind a kettőnek, a keresztvíznek és az eucharisztikus életadó vérnek is Jézus áldozati halálában van a forrása, ott

erednek a Megváltó szeretettől túláradó szívében. Ezek a lélek életelemei, ezek táplálják és készítik elő őt az örök életre. Tehát az a vér és víz, amely az Úr Jézus oldalából kibuggyant, nem más, mint maga az Egyház, kegyelemeszközeivel és a megváltott lelkekkel együtt. Ez Jézus szentséges Szívének tartalma és jelentősége.

* * *

Annak bizonyságául, hogy a szentatyák is így gondolkoztak, hallgassuk meg Szent Ágostont. Ő a következőket mondja: »Az egyik katona lándzsájával megnyitotta az Úr oldalát és tüstént vér és víz ömlött ki onnan. Szándékosan mondja az evangélista, hogy »megnyitotta« és nem csak egyszerűen, hogy »átszúrta« vagy »megsebezte«, mert ezzel azt akarja jelezni, hogy az a katona az élet kapuját tárta ki, s ezen keresztül áramlanak ki a szentségek, melyek nélkül sohasem mehetnénk be az igazi életre. Az a vér, amely onnan kiömlött, a bűnök bocsánatára ontatott. Az a víz, amelyet az üdvösség kelyhébe vegyítünk, egyszersmind

tisztító fürdő és életital is. Ennek az előképe a Noé bárkáján lévő nyílás is, amelyen keresztül bejutott a bárkába mindaz az élőlény, amelyik megmenekült a vízözönből. Mindez az Egyházat jelképezi.«

(B. Sauter O. S. B.)

5.

A legnagyobb teljesítmény amire az ember képes: minél közelebb jutni az Üdvözítő alázatos Szívéhez, oldalának megnyitott kapuján keresztül. Ott találjuk elrejtve az ő soha eléggé nem csodálható szeretetének végtelen kincseit. Ott csörgedez a mindig megújuló áhítat forrása, onnan származik a könnyek drága adománya. Ez a Szív iskola, ahol megtanuljuk a viszontagságokat szelíden és türelmesen elviselni s megtanulunk részvéttel lenni a szomorúak iránt. De mindenekelőtt a bánat és a mély alázat kincseit kapja meg ott lelkünk. Jézus töviskoronás feje reád hajlik és békecsókot nyom homlokodra. »Lásd — szól hozzád — egészen olyan lettem mint te, engedtem, hogy bán-

talmazzanak és véresre verjenek, csakhogy téged, eltévedt és megsebzett báránykámat vállamra vehesselek, és ismét hazavihesselek a paradicsom üde rétjeire.« — Gondold meg csak, hogyan viszonzod te ezt? Engedd, hadd hassanak reád kínjaim és »tégy engem, mint pecsétgyűrűt szívedre, mint pecsétgyűrűt karodra« (Énekek éneke, 8, 6), hogy szíved minden gondolatában és kezed minden munkájában olyan légy, mint én vagyok. Istenségem képére alkottalak, mikor megteremtettelek. És emberséged képére formáltam önmagamat, hogy téged újjáteremthesselek. Ha tehát nem tartottad meg istenségem képét, melyet az első teremtésben formáltam ki rajtad, legalább őrizd meg magadban emberségem képét, melyet akkor alakítottam, mikor téged megváltva újjáteremtettelek.

(W. K. Reischl.)

6.

Ha már egyszer közel jutottunk Jézus szent Szívéhez, s úgy érezzük,

hogy jó nekünk ott lennünk, ne egykönnyen távozzunk el onnan, hisz róla írja Jeremiás próféta: »Akik tőled elszakadnak, azok neve a porba lesz írva«, (ahonnan t. i. minden szellő kitörülheti). Akik viszont Őhozzá járulnak, azokon Szent Lukács evangélista szava teljesedik be: »Örüljetek, mert nevetek be van írva a mennyekben.«

Azért mi hozzádsimulunk és ujjongva örvendezünk, ha Szívedre gondolunk. Milyen jó, mily üdítő ebben a szívben lakni! Drága kincs a te Szíved, nemes igazgyöngy, édes Jézus. S mi azt megtaláltuk szentséges tested megnyilott sebében. Ki hajítaná el ezt a drágagyöngyöt? Soha, soha többé! Én is mindent odaadok érte, odaadom minden gondolatomat, szívem minden hajlamát és érzelmét, csakhogy megvásárolhassam, hogy enyém lehessen. Odahelyezem minden gondolatomat és érzelmemet Jézus Szívébe, és biztos vagyok benne, hogy Ő betölti lelkemet.

(Szent Bonaventura.)

7.

Megtaláltam Szívedet, édes Jézus, és minthogy már az enyém vagy, imádkozom Hozzád, az én Istenemhez. Bocsásd be könyörgésemet a meghallgatás szentélyébe, vonj engem egészen Szívedre. S ha vissza is akarna tartani bűneim súlyos terhe, a te megfoghatatlan szereteted kitárta szívedet, hogy engem megtisztítson, mert csak Te tisztíthatsz meg engem, aki bűnben fogantattam, s ha Te megtisztítasz, letehetem súlyos terhemet, s a legszűkebb kapun is keresztüljuthatok. Édes, kedves, tisztaságos Jézus, moss meg engem minden bűntől, hogy így megtisztulva közeledhessek Hozzád, aki a lehető legtisztább vagy, s akkor Szívedben lakhatom életem minden napjaiban, s ott mindig megtudhatom s meg is tarthatom a Te szent akaratodat! Hiszen azért verték át lándzsával oldaladat, hogy nyitva álljon számunkra. Azért sebezték meg Szívedet, hogy elhagyva a világ nyugtalanságát, benne és Tebenned lakóhelyet találjunk. És továbbá azért nyitották meg, hogy ezen

a látható seben keresztül meglássuk szereteted láthatatlan sebét. Valóban, nem mutathattad volna meg jobban nagy szeretetedet másképen, mint azzal, hogy testedet nemcsak a fölszínén szúrattad át, hanem a mélyén fekvő szívvel együtt. Így most már a testi seb megmutatja nekünk szereteted lelki sebét is.

(Szent Bonaventura.)

8.

Az én-nek az elfelejtése, elhanyagolása, átengedése s feláldozása a szeretet mélységmérője. Mennyire szeretsz? Amennyire átadod magad. Azért »legjobban szeret az, aki életét adja barátaiért.« Isten idejött azt megmutatni. Szívünkbe teremtette az odaadásnak természetfeletti ösztönét, és aztán eljött közénk, hogy földi küldetésének, egy valóságos ifjúságos, virágzó istenélet feláldozásának csodálatos drámájában megélje azt nekünk. Hogy az istenalkotta, Istenbe visszaszánt szívek megértsék a tetteknek e félelmetesen világos beszédét: »Így adjátok oda magatokat mind-

nyájan érettem, én megelőztelek titeket.«

(Prohászka: Élő vizek forrása.)

9.

Olvasmány Szent Máté evangéliumából. (11, 25—30.)

Az időben megszólalván Jézus mondá: Áldalak Téged Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy ezt elrejtetted a bölcsek és okosak elől, és kijelentetted a kisdedeknek. Igen, Atyám! mert így tetszett neked. Minden átadatott nekem Atyámtól; és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya: sem az Atyát nem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiu ki akarja jelenteni. *Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradoztok és terhelve vagytok, és én megenyhítlek titeket.* Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljatok tőlem, mert *szelíd vagyok és alázatosszívű; és nyugalmat találtok lelketeknek.* Mert az én igám édes, és az én terhem könnyű.

10.

Figyelj az Üdvözítő szavaira: »Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatosszívű. Akkor megtaláljátok lelketek nyugalmát.«

Hogyan mondod, jó Mesterem? Egy mondatban foglalod össze a bölcsesség és tudomány összes kincseit, amik csak megvannak benned: »szelíd vagyok és alázatosszívű«? Nem arra tanítasz, hogyan építhetnénk új világokat, hogyan művelhetnénk csodákat, hogyan támaszthatnánk fel halottakat, hanem csak egyet mondasz: »Szelíd vagyok és alázatosszívű.«

Talán ez a kicsiség volna a legnagyobb dolog a világon? Igen ez, mert ebben találjuk meg lelkünk nyugalmát. Hiszen minden erőfeszítésünk, minden fáradozásunk és küzdelmünk végeredményben azért folyik, hogy megtaláljuk a lelki békét. Itt pedig megkaptuk a legrövidebb utasítást és rátaláltunk a legrövidebb útra.

Tanulj az Úr Jézustól, aki szelíd és alázatosszívű; lásd meg, mennyire megalázta magát, s hogy miért tette ezt épen ő, aki a legnagyobb úr, min-

den nép ura, s akinek dicsősége az egekét is felülmúlja. Tanuld meg azt is, hogy te csak por és hamu vagy, és akkor, de csakis akkor találod meg lelked nyugalmát. Jól értsd meg, mit mond az Üdvözítő: »alázatosszívű«, vagyis szíve mélyéből alázatos. Mert nem a külső, színlelt alázat nyeri meg Isten tetszését, hanem csakis az igazi, tiszta alázatosság. Az, aki a szívekbe lát, örül a szívbeli alázatnak s ahol ilyent talál, ott szívesen megpihen. Sőt keresi az alázatos szíveket, hogy fölemelje őket. A gőgösöket pedig útálja és messze elkerüli.

(W. K. Reischl.)

11.

Ó bár megpihennénk mind a mi Urunk Istenünkben! Az Ő szeretetében. Megpihennénk az isteni Gondviselésbe vetett rendületlen hitben és tudnánk élvezni minden körülmények között is az Ő oltalmát! »Nem félvén« tudnók látni a szenvedés, a gond, a kínok fátyolán át is az Ő atyai szeretettől sugárzó arcát!

Bízzátok hát »utaitokat« szívből az Úrra és meglássátok, jól fogtok járni.

Éljétek bele magatokat az isteni Szív igéreteibe: »Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradoztok s terhelve vagytok, és én megenyhítlek titeket», és találtok megnyugvást.

Ne kínozzátok magatokat tovább is, kedves Lelkek, hanem karoljátok át szívetek-lelketek egész melegével Azt, aki mondotta: »Békét adok nektek, az én békémet adom nektek, nem mint a világ adom nektek«, és újra feltalálván önmagatokat, éljetek egy új, nyugodtabb, derültebb, békésebb, hívőbb életet.

Boldogabbak lesztek tőle, és a hazának is meg fogjátok így adni azt a belső erősséget, melyre a mai súlyos, megbomlott időben oly nagy szüksége van!

(Farkas Edith: Missziós Útravalók.)

12.

Olvasmány Szent Pál apostolnak a filippiekhez irt leveléből. (2, 5—11.)

Testvérek! Ugyanaz az érzés legyen

bennetek, mely Krisztus Jézusban volt, ki midőn isteni alakban volt, nem tartotta ragadománynak, hogy Istennel egyenlő, hanem kifosztotta magát, *s szolgai alakot öltve hasonlóvá lett az emberekhez,* és külsejében olyan volt mint ember. Megalázta magát, engedelmes lévén mindhalálig, és pedig a kereszthalálig. Amiért az Isten fel is magasztalta őt, és olyan nevet adott neki, mely minden név fölött van, hogy a Jézus névre minden térd meghajoljon, a mennyeieké, a földieké és a földalattiaké, és minden nyelv megvallja, hogy az Úr Jézus Krisztus az Atya Istennek dicsőségében van.

13.

Olvasmány Szent Máté evangéliumából. (5, 1—12.)

Midőn pedig Jézus a seregeket látta, felment egy hegyre, és miután leült, hozzájárultak tanítványai, és megnyitva száját, tanította őket, mondván: Boldogok a lelki szegények; mert övék mennyeknek országa. Bol-

dogok a szelídek, mert övék lesz a föld. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok, akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot, mert ők kielégítletnek. Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent. Boldogok a békességesek, mert ők Isten fiainak hívatnak. Boldogok, kik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyeknek országa.

14.

Olvasmány Szent Péter apostol I. leveléből. (2, 21—25.)

Szeretteim! Krisztus szenvedett értettünk, példát hagyván nektek, hogy az ő nyomdokait kövessétek; ő, aki bűnt nem tett, sem álnokság az ő szájában nem volt található; ki midőn szidalmazták, nem szidalmazott; midőn szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem átadta magát az őt igazságtalanul elítélőknek; ki a mi bűneinket maga vitte fel saját testében a

fára, hogy a bűnöknek meghalva, az igazságnak éljünk; *kinek sebei által meggyógyultatok*. Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek a ti lelkeitek pásztorához és püspökéhez.

15.

A szenvedés nem mindig büntetés, gyakran nevelés végett küldi ránk Isten, mert a szenvedés nevelő hatása alatt megtisztul, kereszténybbé válik jellemünk és egész egyéniségünk. A Szentírás tele van a szenvedés dícséretével, mindenütt a szenvedés jótékony hasznát mutatja be nekünk, s mi mégis pogány módra állandóan Isten büntetésének nevezzük a legcsekélyebb szenvedést is. Pedig micsoda nagy vígasz töltené el szívünket éppen a szenvedés óráiban, ha Isten szerető szándékát tekintenők és egyesülnénk a kereszten függő nagy szenvedővel.

A mai hitetlen világban is vannak szent szenvedők. Németországban történt, hogy egy súlyosan szenvedő

azt felelte látogatója kérdésére, hogy honnan veszi ezt a sok erőt és derűt: »Was mir an eigner Kraft gebricht, nimm ich aus den durchbohrten Händen«. Ami saját erőmből hiányzik, azt az átfúrt kezekből veszem. Igen, az átfúrt kezekből kell erőt merítenünk, az átfúrt Szívből rendíthetetlen hitet, s minden igazán javunkra válik, csak úgy viselkedjünk a bajban, amint azt Isten akarja. A tengerészek is azt mondják, hogy egy kis ellenszél csak segíti a hajó haladását.

Vannak kegyelmek s erények, melyek bizony csak a szenvedés óráiban fejlődnek a lélekben. Ilyen a türelem. Vannak továbbá oly virágok, melyek csak éjjel virulnak és feslelenek. A lélek is akkor fordul el leginkább a földiektől, ha csalódik, ha szenved. A remény, a hit ilyenkor ereszti lelkünkbe mélyen gyökereit. A szem, melynek még nem voltak keserves könnyei, nem lehet szép szem, annak tekintetéből hiányzik még a mélység, a lelkiség.

(Farkas Edith: Missziós Útravalók.)

16.

Olvasmány szent János evangéliumából. (10, 11—16.)

Azon időben mondá Jézus a farizeusoknak: *én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért.* A béres azonban és aki nem pásztor, kinek a juhok nem tulajdonai, látja, hogy jön a farkas és otthagyja a juhokat és elfut; és a farkas elragadja és szétkergeti a juhokat. A béres pedig elfut, mert béres, és nem törődik a juhokkal. Én jó pásztor vagyok és ismerem enyéimet és az enyémek ismernek engemet, miként az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát, és életemet adom juhaimért. Vannak más juhaim is, melyek nem ez akolból valók. Azokat is ide kell terelnem és hallgatni fognak szavamra és leszen egy akol és egy pásztor.

17.

Olvasmány szent János evangéliumából. (15, 5—17.)

Mondá Jézus: *én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők.* Aki énbennem ma-

rad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt; mert nálam nélkül semmit sem tehettek. Ha valaki énbennem nem marad, kivettetik mint a szőlővessző, és elszárad, és összeszedik és a tűzre dobják és elég. Ha bennem maradtok és az én igéim megmaradnak bennetek, kérhettek, amit csak akartok és meglesz nektek. Az válik az én Atyámnak dicsőségére, ha minél több gyümölcsöt hoztok és tanítványaimmá lesztek.

Amint engem szeretett az Atya, én is úgy szerettelek titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben! Ha megtartjátok parancsolataimat, megmaradtok szeretetemben, miként én is megtartottam Atyám parancsolatait és megmaradok az ő szeretetében. Ezt azért mondottam nektek, hogy az én örömöm tibennetek legyen, és örömötök teljes legyen. Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket. *Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.* Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek, amit én nektek parancsolok. Már nem mondlak titeket szolgáknak,

mert a szolga nem tudja mit tesz az ő ura, hanem barátaimnak mondottalak titeket, mert mindent, amit az Atyától hallottam, értéstekre adtam. Nem ti választottatok engemet, hanem én választottalak titeket és arra rendeltelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek és gyümölcsötök tartós legyen, hogy bármit kérjetek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Ezt parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

18.

Olvasmány Szent János apostol I. leveléből. (2, 1—11.)

Fiacskáim! Ha valaki vétkezett is, van szószólónk az Atyánál, Jézus Krisztus, az igaz; és ő engesztelés a mi bűneinkért, és pedig nem csak a mieinkért, hanem az egész világéiért is. És abból tudjuk meg, hogy őt ismerjük, ha az ő parancsolatait megtartjuk. Aki azt mondja, hogy ismeri őt, és parancsolatait meg nem tartja, az hazugság és abban nincs igazság.

Aki pedig megtartja az ő igéjét, abban az Isten szeretete valóban tökéletes; és ebből ismerjük meg, hogy *őbenne vagyunk. Aki azt mondja, hogy őbenne lakik, annak úgy kell élni, mint ahogy ő élt.*

Szeretteim! nem új parancsot írok nektek, hanem régi parancsot, mely meg volt nektek kezdettől fogva. A régi parancsolat az az ige, melyet hallottatok. De új parancsolatot is írok nektek, mely megvalósult úgy őbenne, mint tibennetek, mert a sötétség elmult, és az igaz világosság már világít. Aki azt mondja, hogy ő a világosságban van, de embertársát gyűlöli, az még midig sötétségben van. Aki szereti embertársait, az a világosságban marad, és azon nincs megütközni való. Aki azonban gyűlöli embertársait, az sötétségben van és sötétben jár, és nem tudja merre menjen, mert a sötétség elvakította szemeit.

19.

Olvasmány Szent Pálnak a kolosszaiakhoz írt leveléből. (3, 12—24.)

Öltsétek tehát magatokra, mint Is-

tennek választottai, szentjei és szeretettei az irgalmasságnak indulatait, a kegyességet, az alázatosságot, szerénységet, béketűrést; viseljétek el egymást és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza van; miként az Úr megbocsátott nektek, úgy ti is! Mindezek fölött pedig legyen szeretetetek, mely a tökéletességnek köteléke. És *Krisztus békessége uralkodjék szíveitekben, melyre hivatva is vagytok egy testben;* és hálásak legyetek! Krisztus igéje lakozzék közöttetek gyakran, hogy egymást minden bölcsességben oktassátok és intsétek, zsoltárokkal és dicsőítő dalokkal és lelki énekekkel zengedezvén, szívetekben hálát adva Istennek. Bármit cselekesztek szóval vagy tettel, mindent a mi Urunk Jézus Krisztus nevében tegyetek, hálát adván Istennek és az Atyának őáltala!

Asszonyok! engedelmeskedjetek férjeiteknek, amint illik, az Úrban. Férfiak! szeressétek feleségeiteket és ne keserítsétek őket!

Gyermekek! engedelmeskedjetek szüleiteknek mindenben, mert ez kedves az Úr előtt. Atyák! ne ingereljé-

tek bosszúságra gyermekeiteket, hogy el ne csüggedjenek.

Szolgák! Engedelmeskedjetek mindenben testi uraitoknak, nem látszatra szolgálva, mintha csak az embereknek kedvét keresnétek, hanem egyenes szívvel, istenfélelemből. Akármit tesztek, szívből tegyétek, mint az Úrnak és nem embereknek, miután tudjátok, hogy az Úrtól kapjátok az örökség jutalmát. Az Úr Krisztusnak szolgáljatok! Mert aki igazságtalanságot követ el, visszakapja, amit helytelenül cselekedett, de Istennél nincs személyválogatás.

20.

A Szaharában és a forró égöv más sivatagjaiban néha hirtelenül támad hatalmas szélvész, amely oly erővel ront előre, hogy magával söpör mindent, ami útjában áll. A sivatag lakói jól tudják, hogy ilyen pusztító erőszakos széllel szemben egyetlen egy magatartás használ s ez az arcraborulás. Aki ezt nem teszi, az elveszett.

Az élet sivatagjában is sokszor ta-

lálkozunk ily pusztító szélvészekkel, melyek leütnek mindent, ami útjokba áll, leperzselnek, megfojtanak, letörnek minden élőt már az ő mérges lehelletük által is. A gyűlölet, a bírvágy, az érzékiség, a gyávaság, a kétségbeesés, ezek mind oly gyilkos orkánok, melyek öreget és ifjút egyaránt halálos veszedelembe döntenek. Aki szembe bátorkodik nézni velük, annak homokkal töltik meg szemüregeit, aki sivításaikat hallgatja, annak fülét tömik be, aki talpán állva akarja fogadni, azt ledobják, és örüljön, ha meg nem fojtják. Nem menekülhet ettől a szélvésztől, csakis aki leborul, s kezeibe temeti arcát. Aki Isten trónja elé borul, aki Jézus szentséges Szívére borul. E fölött az ember fölött elvonulhat a halálos szélvész, alig veszi észre és Abban győz, Aki erősebb minden viharnál.

Leborulni, leborulni, így kiált a karaván vezetője, leborulni és fel nem tekinteni. Mindenki siet a parancsnak engedelmeskedni és igy megmenekülni. Tégy te is így! Ne képzeld, hogy

van más menekvés! Nincs más, csak egy, ez az egyetlen egy.

(Farkas Edith: Missziós Útravalók.)

21.

Olvasmány Szent Lukács evangéliumából. (19, 1—10.)

És bemenvén Jézus Jerikóba, keresztül ment rajta... És ime, egy Zakeus nevű férfiú, ki a vámosok feje és gazdag volt, igyekezett látni Jézust, hogy ki légyen, de nem láthatta a sokaságtól, mert alacsony termetű volt. Előre sietett tehát és fölment egy vad fügefára, hogy megláthassa őt, mivel arra kellett elhaladnia. S midőn Jézus ama helyre ért, föltekintett és meglátta őt s mondá neki: Zakeus, szállj le sietve, mert ma a te házadban kell megszállnom. És gyorsan leszállt és örömmel fogadta őt. És ennek láttára mindnyájan zúgolódtak, mondván: bűnös embernél szállt meg! Zakeus pedig elébe állt és mondá az Úrnak: Ime, Uram, javaimnak felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamivel megkárosítottam, négysze-

resen fizetem neki vissza. Mondá neki Jézus: *Ma üdvössége lett e háznak,* mivelhogy ő is Ábrahám fia. Mert *az Emberfia azt jött keresni és üdvözíteni, ami el volt veszve.*

22.

A rossz csak addig lehet kedvetlenségünkre, míg azt tévesen győző hatalomnak nevezzük. Ha mint ilyet állítjuk szembe a végtelen jó Istennel, ez megzavar. Jézus Szíve azonban megadja nekünk a legszemléletesebb tanítást arról, hogyan győzi le a jó a rosszat még ott is, ahol a rossz győzedelmeskedni látszik. Jézus Szíve megtanít rá, hogy a fájdalmat, a szenvedést a szeretet szellemében fogadjuk, s a gonoszsággal szeretetet állítsunk szembe. Tanítja az Istenből élő és belőle erőt, örömöt merítő léleknek törhetetlenségét. Tanít kitartást és ellenállást a rossz környezetnek enerváló, romboló befolyásaival szemben. Tanít félretenni minden összetűzést, minden keserűséget, a panaszszót kimondatlanúl hagyni, vi-

gasztalást Istennél, a szenteknél, imában keresni.

(Prohászka: Élő vizek forrása.)

23.

Krisztusban van mindenünk. Minden lélek hozzá menjen, még ha az érzéki gyönyörök bűneiben sínylődik is, vagy a világias élvezetek láncai tartják lekötve. Akár gyarlónak, tökéletlennek érzi magát, akár már eljutott az erényekben való tökéletességre. Minden lélek Isten kezében van és Krisztus nekünk mindenünk lehet.

Azt akarod, hogy begyógyuljanak sebeid? Ő az Orvos. Lázas beteg vagy? Ő az üdítő Forrás. A bűnök súlya nehezedik rád? Ő a Szentség. Segítségre szorulsz? Ő az Erő. Félsz a haláltól? Ő az Élet. Vágyakozol a mennyország után? Ő az Út. Szeretnél kimenekülni a sötétségből? Ő a Világosság. Táplálékot keresel? Ő az Étel. Jertek csak, lássátok, milyen édes az Úr! Boldog, aki reá bízza magát.

Benne bízott az asszony is, aki vérfolyásban szenvedett. Meg is gyógyult tüstént, de csak azért, mert bizalom-

mal közeledett hozzá. Jer te is hívő lélekkel őhozzá, és érintsd meg ruhája szegélyét. Szavainak gyógyító, meleg lehelletére rögtön lecsillapul kívánságaid sodró áradata. Ó, a hit drágább dolog, mint a világ minden kincse, erősebb, mint a világ minden hatalma, hatékonyabb, jobban gyógyít, mint az orvosok minden tudománya! Alig lépett közelébe az az asszony, rögtön érezte a belőle kiáramló erőt, s meggyógyult tőle. Ime, az elmérgesedett, gyógyíthatatlan betegség is, amelyen csődöt mondott az orvosok tudománya, és hiábavalónak bizonyult minden pénzáldozat, — meggyógyul ruhájának puszta érintésétől.

(Szent Ambrus.)

24.

Oly nagy szeretettel szeret minket Isten, hogy az Atya nem kímélte saját Fiát, sem a Fiú önmagát, hogy csak egy rabszolgát is kiválthasson. Valóban, túláradó ez a szeretet, meghalad minden mértéket, legyőz min-

dent, felülemelkedik mindenen. »Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, aki életét adja barátaiért.« Te, Üdvözítőnk, ennél a legnagyobbnál is nagyobb szeretetet tanusítottál: Te odaadtad életedet ellenségeidért is. Mert amikor még bűnösök voltunk, halálod által kibékültél velünk, és kiengesztelted irántunk az Atyát is. Van-e, volt-e s lesz-e valaha szeretet, amely hasonló ehhez?

Nehezen található még olyan ember is, aki ártatlan embertársáért meghalna. Te pedig a gonoszokért vállaltad a szenvedést, gonoszságaink miatt mentél a halálba. Azért jöttél, hogy a bűnösöket igazakká, a szolgákat testvéreiddé, a rabokat örökös társaiddá, a száműzötteket királyokká tedd. Valóban, semmi olyan jól nem mutatja, hogy mi a türelem és áldozat, mint az, hogy ő életét halálra adta, annyi ember bűnét magára vette, és könyörgött a gonosztevőkért, hogy el ne vesszenek. Ó drága szavak, melyeket szívünkbe kell zárnunk: Föláldoztatott, mert Ő akarta. Egyedül neki állt hatalmában, hogy életét

odaadja, senki tőle el nem vehette azt, önként áldozta fel.

(Szent Bernát.)

25.

Olvasmány Szent János evangéliumából. (20, 19—21 és 24—29.)

Mikor pedig ama napon, a hét első napján beesteledett, és az ajtók zárva voltak, ahol a tanítványok a zsidóktól való félelmükben összegyülekeztek, megjelent Jézus, és megállva a középen, mondá nekik: Békesség nektek! És miután ezt mondotta, megmutatta nekik kezeit és oldalát. Ekkor örültek a tanítványok, hogy láthatták az Urat. Mire újból mondá nekik: Békesség nektek! Ahogy engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.

Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, kit ikernek neveznek, nem volt velük, mikor Jézus megjelent. Mondák tehát neki a tanítványok: Láttuk az Urat. Az pedig mondá nekik: Hacsak nem látom kezein a szegek

nyomát, s nem tehetem ujjamat a szegek helyére, és nem dughatom kezemet az ő oldalába, nem hiszem. Nyolc nap mulva ismét benn voltak tanítványai, és Tamás velük. Megjelent Jézus zárt ajtók mellett, s megállt a középen és mondá: Békesség veletek! Azután mondá Tamásnak: *Tedd bele ide ujjadat és lássad kezeimet; nyújtsd ide kezedet és tedd bele oldalam sebébe, s ne légy hitetlen, hanem hívő.* Felelé Tamás és mondá neki: Én Uram, én Istenem! Mondá neki Jézus: Mivel láttál, Tamás, hittél. Boldogok, akik nem láttak és hittek.

26.

Fontos szabálya a lelkiéletnek, hogy felébredéskor gondolatainkat azonnal Istenre tereljük, azonnal kapcsolatot létesítsünk az egyetlen igazi erőállomás és lelkünk között; lángoló szeretetet gerjesszünk szívünkben iránta és megtegyük az aznapra szóló természetfölötti jószándékunkat. »A nap zsöngéje az Úré«... olvassuk a Szentírásban. Még pedig

az Ő szentséges Szívéé, mely annyira várja és akarja, hogy bízzunk Benne...

Mondjuk tehát azonnal felébredéskor:

»Jézus Szentséges Szíve, bízom Benned!«

»Ez az egyszerű kis ima« mondja az Úr egyik kinyilatkoztatásában, »elragadtatja Szívemet, mert bennefoglaltatik a hit, a szeretet, az alázatosság.«

A bizalom csodálatos egy erő. A napi gondokon messze felülemel oly tiszta túlvilági légkörbe, melyben azonnal rátalálunk az isteni erő azon titkos forrásaira, melyek Jézus Szívéből fakadnak. Anélkül, hogy ennek okát valaha is megértenénk, béke, biztonság és öröm száll a lelkünkbe, amint a bizalom magasságbeli légkörébe helyezkedtünk.

»A bizalom az a kulcs, mely megnyitja végtelen irgalmasságom kincsesházát.« — »Bizonyos, hogy száz bűn jobban megsért, mint egy, de ha ez az egy bűn az Irántam való bizalmatlanság volna, az Szívemet inkább bántja, mint száz más vétek,

mert a bizalomhiány Szívem mélyén fáj nekem, hiszen annyira szeretem az embereket.«

(Farkas Edith: Missziós Útravalók.)

27.

Milyen hűséges és jóságos szívű Jézus azok iránt, akiket szeretetére meghívott! »Hűséges, aki meghívott titeket«. Isten hűsége bizalommal tölt el minket, hogy mindent reméljünk, noha semmit sem érdemlünk.

Még ha ki is űznénk Istent a szívünkből, akkor is csak újra ki kellene tárni szívünk kapuit, s ő rögtön visszatérne. »Ha valaki ajtót nyit nekem, bemegyek hozzá és vele étkezem.« Ha kegyelmekre van szükségünk, csak kérnünk kell azokat Jézus nevében, hiszen megigérte, hogy akkor biztosan megkapjuk: »Bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.« Ha kisértésbe estünk, bízzunk az Ő érdemeiben, mert nem engedheti meg, hogy ellenségünk erősebb legyen mint mi. »Hű-

séges az Isten, nem engedi meg, hogy erőtökön felül legyetek megkísértve.«

Mennyivel jobb az, ha Istennel van dolgunk, mint az emberekkel! Mert hányszor igérnek meg valamit az emberek, és nem állják szavukat: vagy azért, mert olyant igértek, amit nem is akartak megtenni, vagy azért, mert később megváltoztatták szándékukat. Isten azonban, mint a Szentírás mondja, »nem olyan mint az emberek, hogy hazudnék, s nem olyan mint az emberek fiai, hogy ingadoznék.« Isten nem lehet hűtlen ígéreteihez, mert lehetetlen, hogy hazudjon az, aki maga a színigazság; akaratát sem változtathatja meg, mert örökké akarja azt, ami jó és helyes. Ha tehát megígérte, hogy mindenkit meghallgat, aki hozzá fordul, mindenkit megsegít, aki támogatását kéri s mindenkit szeret, aki őt szereti, megeshetnék-e, hogy ne teljesítse ezt az ígéretét? Megmondotta. Lehetséges-e, hogy mégse tegye meg?

(Liguori Szent Alfonz.)

28.

Nagy Szent Gertrud csodaszép képekben szemlélte Jézus világmegváltó Szívét.

Egyszer úgy jelent meg előtte, mint egy *kincseskamra,* amelyben rengeteg érték van felhalmozva. Máskor mint *a Szentlélek hárfája,* amelynek hangjára öröm tölti el a Szentháromságot és az egész mennyei udvart. — Ismét máskor *szökőkútnak* látta, amelynek vizéből a tisztítótűz lelkei üdülést, a földön küzdő lelkek erősítő kegyelmet, s a mennyei Jeruzsálem választottai gyönyörűséget isznak. — Olyan, mint egy *arany tömjénező,* amelyből annyifajta finom illat árad, ahányfajta emberért az Üdvözítő kereszthalált szenvedett. Más alkalommal *oltár,* s azon a hívők áldozati adományaikat, a választottak hódolatukat, s az angyalok dícséretüket helyezik el, az örök főpap pedig önmagát áldozza fel. — Mint egy *lámpa,* amely ég és föld között függve szórja szét sugarait; mint egy *csésze,* amelyből a szentek isznak.

Ebben a Szívben született meg az

Úr imádsága, a *Miatyánk;* az az ő édes gyümölcse. Minden hódolatunk, amellyel Istennek, a szent Szűznek s a szenteknek tartozunk, ezáltal a szent Szív által lesz tökéletessé. Hogy minden kötelességünknek eleget tehessünk, az isteni Szív szolgálatunkra adja magát és zálogunk lesz. Őbenne lesznek tetteink annyira tökéletesek, olyan méltók, hogy az isteni Fölség tetszését megnyerik. Ezen a szíven keresztül árad minden kegyelem a földre, amit csak kaphatunk. S végül ez az *a szent hajlék, szen'ély,* amely megnyílik a földet elhagyó lélek előt, hogy magábafogadja s az egész örökkévalóságon át kimondhatatlan gyönyörűségben részesítse.

(B. Sauter O. S. B.)

29.

»Megváltottalak!« Jézus Szíve szüntelenül ezt dobogja felénk. Ez az örömszó megtanít arra, mi legyen életünk törzsöke, talppontja, erőssége: istenszerető, áldozatkész, a jót mindenekfölött akaró szív, mely harcba áll a jóért, felveszi a küzdelmet érte

minden gonosszal, és tud szenvedni, lemondani. Ha sokallaná a fájdalmat, felnéz a Golgotára, a szörnyűségek helyére, ahol kimúlt az Isten, és vérfagyasztó leckét adott nekünk abból, hogyan kell szenvedni. Ha bizalma inogna, odaáll a mennybeszállás szent fái alá, ahol Jézus megmutatta, a szenvedés hova vezet. Ezt a szívet elbocsáthatatlanul kell lényünkbe szorítanunk. Az élet sok támadásnak tesz ki bennünket. A szenvedés gyötrő kényszere egyensúlyában fenyegetheti meg a lelket. Vannak fájdalmak, melyek porba sujtanak és kábult lényünk elveszti a helyes irányok, a termékeny lelki kapcsolatok tudatát, szédülten próbálunk talpraállani és visszaesünk százszor is az első lépés előtt.

Isten iránti szeretetünk istenhitünknek gyakorlati tevékenysége s egyszersmind próbaköve. Akkor bizonyítjuk, hogy Istenben hiszünk, ha mindvégig megőrizzük hozzá való hűségünket, ha szeretetünket nem hűti bajainkon való méltatlankodás, és ha a rosszat soha és sehol győzelmes hatalomnak el nem ismerjük.

Ó, Jézus legszentebb Szíve, a jóba vetett diadalmas hitnek nagy mintaképe, Te hitvallásodat szereteteddel mondtad el. Taníts engem hinni, hogy én is szeressek, bármennyi a rossz, bármennyi a szenvedés a földön. Taníts engem Istenben erősen bízni, s benne a jónak végleges győzelmét várni még akkor is, ha időnkint a rosszat körülöttem vagy akár magamban is uralkodni látom. Ember vagyok, félni, elesni tudó ember, fogj meg engem a Te istenkaroddal. Tudok reszketni, sírni, elijedni, bocsáss be engem a Te Szívednek bízó szentélyébe. Te mindenek félelmes tudója és birtoklója, Te szelíd és megadó tudtál lenni a szenvedésben, mert a jót szolgáltad vele, lélekmilliók emberfölötti szent javát, — taníts meg engem úgy szenvedni, mint Te mutattad. Taníts, hogy minden emberi káprázat ellenére, minden érthetetlenség eleven cáfolatául a Te kezedből örömmel fogadjam az élet terheit s szüntelenül érezzem, hogy a fájdalmak szerető elfogadása az a szent varázslat, az a természetfölötti erő, melyben el van vetve a gonosz-

ság diadalmas letiprása s az Isten megronthatatlan dicsőségének, szeretetének végleges, boldog győzelme.

(Prohászka: Élő vizek forrása.)

30.

Aki minden tekintetben szeretetreméltó, azt szinte kénytelenek vagyunk szeretni. Vennénk csak egyszer magunknak annyi fáradságot, hogy alaposan megfontoljuk, mivel is érdemelte és érdemli ki Jézus szeretetünket! Bizonyára boldogan állapítanánk meg, hogy kénytelenek vagyunk őt szeretni.

Mert hol található szív, mely szeretetreméltóbb, mint Jézus szent Szíve? Csak az Ő szíve egészen tiszta, egészen szent, telve az Isten és az emberek iránt való szeretettel, hiszen Jézusnak nincs más kívánsága, mint az Atya dicsősége és a mi üdvözülésünk. Ez az a szív, amelyben Isten örömét és tetszését találja. Ebben a szívben minden tökéletesség, minden erény megvan. Együtt van itt az izzó szeretet az Isten, az Ő Atyja iránt,

párosulva a legmélyebb alázattal, tisztelettel és a legmélyebb szégyenkezéssel bűneink miatt, amiket magára vett, s ezzel együtt a gyengéden szerető fiú gyermeki bizalma. Együtt található ott a legnagyobb útálat bűneink miatt s a legbensőbb részvét nyomorúságunk iránt; a legborzasztóbb szenvedések, az Isten akaratában való legteljesebb megnyugvással együtt.

Így hát megtalálunk ebben a Szívben minden szeretetreméltó vonást, amit csak elképzelhetünk. Sokan azért szeretik felebarátjukat, mert szép, ártatlan, vagy mert megszokták a jelenlétét, és mivel jámbor. Hogyan lehetséges ezekután, hogy Jézus Krisztust, akiben ezek a jótulajdonságok mind együtt vannak, és pedig a legtökéletesebb módon, s hozzá még oly gyöngéden szeret bennünket, — hogyan lehetséges, hogy ezt a Jézust csak olyan kevéssé szeretik, hogy nem ő az egyedüli tárgya az emberek szeretetének?

(Liguori Szent Alfonz.)

31.

Jézus szentséges Szíve annyira hálás, hogy a legkisebb dolgot sem hagyja jutalom nélkül, amit iránta való szeretetből cselekszünk, ha csak egy szó is az, amit dicsősége érdekében ejtettünk ki, vagy csak egy jó gondolat, amellyel feltettük magunkban, hogy tetszését keressük. Jézus annyira hálás, hogy százszorosan fizet meg mindenért: »A százszorosát fogjátok kapni.«

Még a hálás lelkületű emberek is csak egyszer szokták viszonozni a kapott jót és ezzel, mint mondani szokás, úgy vélik, eleget tettek kötelezettségüknek. Aztán nyugodtan megfeledkeznek a nyert jótéteményről. Egyedül Jézus az, aki nem így jár el mivelünk. Minden jót, amit teszünk, nemcsak már itt a földön viszonoz százszorosan, hanem a másvilágon is végtelen sokszor, hisz' az egész örökkévalóságon át minden pillanatban megjutalmaz érte.

Elgondolható-e, hogy ezekután akad még ember, aki ne tenne meg

minden tőle telhetőt, hogy Jézus hálás Szívének örömet szerezzen?

És mégis! milyen kevesen vannak, akik törődnek azzal, hogy Neki tessenek!

Ha Jézus csak egy csöpp vért és csak egy csöpp könnyet hullatott is volna, hogy üdvösségünket biztosítsa, már akkor is végtelen hálára volnánk kötelezve iránta. Hiszen az az egy csöpp könny olyan végtelen értékű, hogy egymagában elég lett volna, hogy Istentől minden kegyelmet kieszközöljön számunkra. Jézus azonban nem elégedett meg ezzel, ő életének minden pillanatát értünk áldozta. Minden érdemét, minden szenvedését, minden csöpp vérét, sőt még életét is értünk adta, hogy nekünk ne csak egy, hanem végtelen sok okunk legyen Őt szeretni s iránta hálásnak lenni.

(Liguori Szent Alfonz.)

V. Imádságok.

Litánia Jézus szentséges Szívéről.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennyei Atya Isten,
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Jézus Szíve, az örök Atya Fiának Szíve,
Jézus Szíve, a Szűz Anya méhében a Szentlélektől alkotott Szív,
Jézus Szíve, az Isten Igéjével lényegileg egyesített Szív,
Jézus Szíve, végtelen fölségű Szív,
Jézus Szíve, Isten szent temploma,
Jézus Szíve, a Magasságbelinek szent szekrénye,

Jézus Szíve, Isten háza és a mennyország kapuja,
Jézus Szíve, a szeretet lángoló tűzhelye,
Jézus Szíve, az igazságosság és szeretet tárháza,
Jézus Szíve, jósággal és szeretettel teljes Szív,
Jézus Szíve, minden erény mélysége,
Jézus Szíve, minden dicséretre legméltóbb Szív,
Jézus Szíve, melyben a bölcsességnek és tudománynak összes kincsei megvannak,
Jézus Szíve, melyben az Istenség egész teljessége lakozik,
Jézus Szíve, melyben a mennyei Atyának kedve tellett,
Jézus Szíve, melynek teljességéből mindannyian merítettünk,
Jézus Szíve, az örök halmok kívánsága,
Jézus Szíve, béketűrő és nagyirgalmasságú Szív,
Jézus Szíve, dúsgazdag mindazok iránt, kik Hozzád folyamodnak,
Jézus Szíve, az élet és szentség forrása,

Jézus Szíve, vétkeinkért engesztelő áldozat,
Jézus Szíve, gyalázatokkal tetézett Szív,
Jézus Szíve, gonoszságainkért megtört Szív,
Jézus Szíve, lándzsával átdöfött Szív,
Jézus Szíve, minden vigasztalás kútfeje,
Jézus Szíve, életünk és feltámadásunk,
Jézus Szíve, békességünk és engesztelődésünk,
Jézus Szíve, bűnösök áldozata,
Jézus Szíve, Benned bízók üdvössége,
Jézus Szíve, Benned kimúlók reménysége,
Jézus Szíve, minden szentek gyönyörűsége,
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, keggyelmezz nekünk, Uram!
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, hallgass meg minket, Uram!
Isten Báránya, ki elveszed a világ

bűneit, irgalmazz nekünk, Uram!
Szelíd és alázatosszívű Jézus,
tedd szívünket hasonlóvá Szívedhez.

Könyörögjünk. Mindenható örök Isten, tekints a Te szerelmes Fiad Szívére s mindama dicséretre és elégtételre, melyet a bűnösök nevében Irántad lerótt s azoknak, kik irgalmasságodért esdekelnek, adj megengesztelődve bocsánatot ugyanazon szent Fiad, Jézus Krisztus nevében, ki Veled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik, Isten mindörökkön örökké. Amen!

Felajánlás Jézus szentséges Szívének.
(Droste-Vischering Mária imádsága.)

Szeretetreméltó Jézus! Ma ismét minden fenntartás nélkül isteni Szívednek ajánlom magam. Neked szentelem testemet minden érzékével, lelkemet minden képességével együtt. Neked ajánlom magamat egészen, mindennel együtt, ami csak vagyok s amim csak van. Felajánlom

Neked minden gondolatomat, minden szavamat és cselekedetemet, minden szenvedésemet és fáradozásomat, minden reményemet, minden vigaszomat és minden örömömet. Mindenekelőtt pedig Neked ajánlom szegény szívemet, hogy csak Téged szeressen, és mint égő áldozat emésztődjék fel szereteted lángjaiban. Határtártalan Benned a bizalmam. Végtelen irgalmadtól remélem bűneim bocsánatát is. Kezedbe teszem le minden gondomat, különösen azokat, melyek örök üdvösségemre vonatkoznak. Hadd találjak lakást a Te szent Szívedben. Ott akarok élni szüntelenül, s ott akarom kilehelni lelkemet. Te is foglalj magadnak lakást, és készíts nyugvóhelyet az én szívemben, hogy így Veled a legbensőbben egyesülhessek addig is, míg egykor a boldog örökkévalóságban végnélkül dicsérhetlek, szerethetlek és bírhatlak. Amen.

(Napjában 300 napi búcsú.)

* * *

Felajánló imádság Jézus szentséges Szívéhez.

(XIII. Leo pápától.)

Édes Jézus, az emberi nem Megváltója, tekints reánk, akik alázatos szívvel leborulunk oltárod előtt. Tieid vagyunk, tieid akarunk lenni; hogy pedig minél szorosabb összeköttetésben lehessünk Veled, íme ma mindegyikünk önként a te szentséges Szívednek ajánlja magát. — Téged ugyan sokan sohasem ismertek, mások, nem törődve parancsaiddal, Téged megvetettek, de Te irgalmazz mindnyájuknak, jóságos Jézus, és vonj a te szent Szívedhez mindenkit.

Légy királya, Urunk, nemcsak híveidnek, akik soha el nem pártoltak Tőled, hanem a tékozló fiúknak is, akik elhagytak; add, hogy ezek az atyai házba minél előbb visszatérjenek, hogy a nyomorban és inségben el ne vesszenek. Légy királya azoknak is, akiket téves vélekedések tartanak fogva, vagy akiket az egyenetlenkedés elszakított tőlünk. Hivd vissza őket az igazság kikötőjébe s a hit

egységébe, hogy rövid időn belül legyen egy akol és egy pásztor. Légy királya végül mindazoknak, akik pogány babonaságban sínylődnek, s ne vonakodjál őket a sötétségből visszavinni Isten világosságára és országába. Adj, Urunk, Anyaszentegyházadnak jólétet és biztosítsd szabadságát, adj minden nemzeteknek békességet és egyetértést; engedd, hogy a föld sarkai ugyanettől az egy szózattól visszhangozzanak: dicsőség az isteni Szívnek, amely nekünk üdvösséget szerzett, övé a dicsőség és tisztelet mindörökké. Amen.

* * *

Engesztelő imádság Jézus szentséges Szívéhez.

(XI. Pius pápának 1928-ban kiadott rendeletéből.)

Édes Jézus, kinek az emberek iránt való túláradó szeretetét nagyhálátlanul annyi nemtörődéssel, hanyagsággal, megvetéssel viszonozzák, íme mi oltárod előtt leborulva különös tisztelettel kárpótlást akarunk nyujtani

az emberek bűnös közönyösségéért és a sérelmekért, amelyekkel szerető Szívedet mindenfelől illetik.

Megemlékezünk azonban arról, hogy valamikor mi is ilyen méltatlan magatartást tanusítottunk, azért mélységes fájdalommal először is magunk számára kérjük irgalmadat. Készek vagyunk önkéntes engeszteléssel elégtételt adni nemcsak saját bűneinkért, hanem mások vétkeiért is, akik az üdvösség útjától messze eltévelyedve, hitetlenségükben megátalkodott szívvel nem akarnak hozzád szegődni, a pásztorhoz és vezérhez, avagy a keresztségi fogadalmat lábbal tapodva lerázták a Te törvényed édes igáját.

Mindezeket a szánandó bűnöket általában és összesen kiengesztelni törekszünk, egyenkint pedig jóvá akarjuk tenni, különösképen pedig az életmód és az öltözködés fényűzését és szemérmetlenségét, a romlottság számtalan tőrvetését az ártatlanok lelkére, az ünnepnapok megszegését, a Te nevedre és szentjeidre szórt szörnyű káromlásokat, a Te földi helytartód és a papi rend gyalázását, magának az isteni szeretet szentségének

mellőzését, vagy hajmeresztő szentségtöréssel való illetését, végül a nemzetek hivatalos bűneit, amelyek a Te általad alapított egyház jogaival és tanítóhivatalával szembeszállanak.

Óh, vajha ezeket a bűnöket saját vérünkkel lemoshatnók!

Most pedig a megsértett isteni méltóság kárpótlására fölajánljuk Neked ugyanazt az elégtételt, amelyet Te egykor az Atyának a kereszten bemutattál és oltárainkon naponkint megújítasz, a Szűzanyának, minden szenteknek s a jámbor híveknek jóvátételeivel együtt; és szívből megígérjük, hogy a magunk és mások régi bűneit, úgyszintén nagy szereteted semmibevételét ezentúl erős hittel, tiszta erkölcsökkel, az evangéliumi törvény, különösen a szeretet parancsának tökéletes megtartásával, amennyiben rajtunk áll, kegyelmed segítségével jóvátesszük; másrészt minden Téged érhető sérelmet erőnk szerint megakadályozunk és a Te követésedre minél több embert megnyerünk. Fogadd kérünk, kegyes Jézus Szűz Mária engesztelő közbenjárására ezt az önkéntes engesztelő hódolatot, és tarts

meg minket köteles és hűséges szolgálatodban mindhalálig a végső állhatatosság nagy kegyelmének erejével, hogy végül valamennyien eljussunk abba a hazába, ahol Te az Atyával és a Szentlélekkel együtt élsz és uralkodol, Isten, mindörökön örökké. Amen.

* * *

Alocoque Szent Margit felajánló imádsága.

Én N. N. átadom és felajánlom magamat a mi Urunk Jézus Krisztus szentséges Szívének: életemet, cselekedeteimet, nehézségeimet és szenvedéseimet mind Neki ajánlom, hogy ezentúl egyedül csak azért éljek, hogy Jézus Szívét tiszteljem és szeressem. Visszavonhatatlan akaratom, hogy egészen az övé legyek, hogy mindent iránta való szeretetből tegyek, és lemondjak mindenről, ami Neki visszatetsző.

Te légy tehát, szentséges Szív, szeretetem egyedüli tárgya, üdvösségem bizlosítéka, gyarlóságom orvossága, és egész életemben elkövetett bűneim eltörlője. Kegyes és jóságos Szív! légy

halálom óráján is biztos menedékem, védj meg Isten színe előtt, és igazságos haragjának büntetését fordítsd el tőlem. Ó szerető Szív, beléd vetem minden bizalmamat, mert bűnösségem rettegéssel, jóságod viszont reménységgel tölt el. Emészd fel bennem mindazt, ami Neked visszatetszik. Add, hogy tiszta szereteted úgy átjárja szívemet, hogy soha el ne feledjelek, soha Tőled senki el ne szakíthasson. Isteni Szív, végtelen jóságodra kérlek, legyen nevem Beléd írva; a Te szolgálatodban akarok élni és meghalni. Amen.

(300 napi búcsú.)

* * *

Szent Anzelm imádsága.

Te vagy, Krisztus, az én élő Istenem, te vagy Isten szent Fölkentje. Te vagy, kegyes uram, hatalmas királyom, jóságos pásztorom. Te vagy az én csalhatatlan tanítóm és gyámolítóm minden nyomorúságomban. Te vagy a legszebb mindenek közt, akiket szeretek, Te vagy élő kenyerem,

Te vagy az örök pap és Te vezetsz el engem mennyei hazámba. Te vagy az én világosságom, mely sohasem csal meg, szent gyönyörűség, igaz élet és napfényes bölcseség. Benned találom meg lelkem nyugalmát és békéjét. Te vagy a rám váró gazdag örökség ,az én örök üdvösségem. Te vagy a könyörület és erősségem a szenvedésben. Te vagy az én ártatlan áldozati bárányom, szent váltságdíjam, szilárd reményem, szeretetem tökéletes célja és szent feltámadásom. Te vagy örök életem, örömöm és fogyhatatlan boldogságom. Amen.

* * *

Nagy Szent Gertrud fohászai a szentséges Szívhez.

1.

Szeretetreméltó Jézus! Ki ad nekem galambszárnyakat, hogy izzó vágyakozásomban feléd repüljek, s benned megnyugvásra találjak? Ó édes, ó drága Jézusom! Szeretetedre kérlek, mely arra indított, hogy emberi

testben közénk jövén, fölkeresd és üdvözítsd az elveszetteket, — vonj magadhoz engem, s engedd, hogy Veled egyesüljek. Rejts el atyai védelmed erős sziklájába! Tégy be engem szerető Szíved sebébe, hogy távol legyek mindentől, ami nem Te vagy, ó legdrágább édes Jézusom!

Áldj meg, szerelmes Jézusom! Add áldásodat és könyörülj rajtam szelíd Szíved jósága szerint! Ó bár lelkem semmiről se akarna tudni, csak Rólad! Bár úgy tanulna lelkem szereteted iskolájában, s úgy nevelődnék kegyelmed és lelki kincsed által, hogy hamarosan jó és buzgó előmenetelűvé válna! Amen.

2.

Ó Jézusom! Milyen dicséretet mondjak, milyen hálaimát rebegjek; talán ezerszeresen Neked adjam magamat? Mi vagyok én, nyomorult teremtmény, Hozzád képest, dúsgazdag. Megváltó? Lelkemet, melyet megvettél egészen, Neked akarom szentelni, s Neked akarom felajánlani szívem szerelmét. Fogadd hát életemet és

egyesítsd a tieddel, ültess át engem egészen magadba, s add, hogy Szívedbe zárkózva Veled eggyé legyek. Ó Szeretet! Izzó lángod megnyitotta számomra Jézusom édes Szívét. Ó Szív, minden édesség forrása! — Ó Szív, mely túláradsz a jóságtól! Ó Szív, mely megáradsz a szeretettől! Ó Szív, melyből gyönyörűség csörgedezik! Ó Szív, telve irgalommal! Hadd haljak meg irántad való szeretetből és gyöngédségből! Ó drága Szív, engedd, hogy egész szívem a tied legyen! Ó szívem drágagyöngye, üdíts fel éltető lakomáddal, add nekem méltatlanságom ellenére is vigasztalásod borát, hogy isteni szereteted pótolja elmém fogyatékosságát, és szereteted áradata gazdagítsa érzelmeim szegényességét és hiányosságát! Amen.

3.

Ó Szeretet! Bárcsak még ebben az órában feláldoznád értem ezt az isteni Szívet, ezt a legédesebb fűszeráldozatot, ezt a legkellemesebb tömjénillatot az emberiség arany engesztelő oltárán, hogy eleget tegyen éle-

tem minden haszontalanul és gyümölcstelenül eltöltött napjáért. Ó Szeretet! Merítsd meg lelkemet annak a mézédes Szívnek árjában, és temesd az isteni irgalmasság mélységeibe gonosz tetteimet, s minden hanyagságomat. Adj nekem Jézusban világos látást és tiszta érzéket, hogy segítségeddel szívem tiszta és szabad maradjon minden érzékiségtől, hogy e világból való távozásom óráján szeplőtlenül adhassam át Istennek a Te kezedből! Amen.

4.

Ó drágalátos Szív! Hozzád kiált az én szívem: emlékezzél meg rólam! Kérlek, hogy szereteted édessége üdítse fel az én szívemet! Indulj könyörületre irántam, mert oly sok a vétkem, érdemem azonban semmi. Én Édes Jézusom! Halálban megtört Szíved térítsen engemet egészen Hozzád, hogy isteni szereteted erejével teljesen megváltozva, kegyelmet találjak szent Szíved előtt, és elnyerhessem azt az irgalmat, amelyet számomra kiérdemeltél, midőn Szíved a

kereszten irántam való szeretetből meghalva elepedt! Engedd édes Jézusom, hogy mindenben és minden fölött csak Téged szeresselek, Hozzád bensőségesen és elválaszthatatlanul ragaszkodjam, míg Benned boldogan megnyughatom! Amen.

5.

Dicsőítsen Téged, Jézus, legszentebb emberi tested, mellyel engem is megtisztítottál, amennyiben »csont az én csontomból és hús az én húsomból« lettél! Dicsőítsen Téged legszentebb lelked, ez a drága zálog, mellyel lelkemet megváltottad. Dicsőítsen Téged édes isteni Szíved, melyet az irántam való szeretet nyitott meg a halálban. Dicsőítsen Téged jóságos és hűséges Szíved, melyhez a lándzsa nekem utat vágott, hogy szívem oda bemehessen és nyugalomra találhasson. Dicsérjen Téged ez a gyöngéd Szív, földi száműzetésem egyedüli menedéke, mely oly kegyesen törődik velem, és utánam epedve nem tud megpihenni s meg-

nyugodni, míg örökre magához nem ölel! Amen.

6.

Ó Jézusom, magasztaljon Téged helyettem a dicsőséges Szűzanya Mária lelke és szentséges szíve, akit Te üdvösségemért édesanyádul választottál, hogy anyai kegyessége mindig enyém legyen. Magasztaljon Téged dicsőséged e csodálatos sátora, mely egyedül volt méltó arra, hogy szent lakóhelyül szolgáljon Neked. Ő teheti legjobban teljessé azt a dicséretet és dicsőítést, mellyel Neked tartozom. Dicsőítsen Téged szívem-lelkem is, egész valóm mindenestül. Neked, »kiből, aki által és akiben van minden«, egyedül Neked legyen tisztelet és dicsőség mindörökké! Ámen.

Ha valami kedveset, szeretetreméltót
akarsz nézni,
Nézd Jézus Szívét.

Ha valamit el akarsz nyerni,
Kopogtass Jézus Szívénél.

Fáj valami?
Édesítsd meg Jézus Szívén.

Van ráérő időd?
Társalogj Jézus Szívével.

Vigasszal van telve szíved?
Köszönd meg Jézus Szívének.

Elhagyatott vagy?
Zárkózzál Jézus Szívébe.

És végül Jézus Szívébe leheld
lelkedet!

(Farkas Edith: Missziós Útravalók.)

TARTALOM:

	Lap
I. A család felajánlása Jézus szentséges Szívének	5
II. Mit tanít az Egyház Jézus szentséges Szívének tiszteletéről	19
III. A családfelajánlás szertartása	35
IV. Olvasmányok és elmélkedések	42
V. Imádságok	86

Madách-nyomda. Felelős vezető: Tobik I.

MADÁCH NYOMDA